

klaringer på det, men jeg vil gerne høre, om ministeren i dag vil begrunde forskellen, og om beløbene, som vi har tydet os frem til, er rigtige.

Med disse kommentarer går vi ind i en positiv udvalgsbehandling og ser gerne, at lovforslaget bliver vedtaget.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg vil godt sige tak til ordførerne, men naturligvis især tak til dem, der har sikret et flertal for, at denne lovgivning kan komme igennem, og tak til fru Hanne Andersen fra Socialdemokratiet.

Fru Ester Larsen sagde, hvad også andre ordførere har været inde på, at der var en fodfejl i efteråret. Indrømmet. Der er ingen som helst tvivl om fra min side, at det var et uheldigt forløb, og ingen skal beklage det mere end jeg. Jeg havde ét eneste ønske i forbindelse med tonekunstudvalget, og det var at styrke den rytmiske musik. Det ser nu ud til at gå i opfyldelse: Der er flere penge, og et gammelt næret ønske om at dele udvalget bliver opfyldt.

Jeg er lidt uforstående over for fru Ester Larsens spørgsmål om de flere penge og den megen administration, for det er jo lige præcis understreget, at det skal være kunstnere, der sidder i disse 3-mands-udvalg. Det vil altså sige, at også de administrative penge bortset fra til en kvart sekretær går til aktive, skabende kunstnere. Så det er såmænd fint nok.

Tak til fru Karen Højte Jensen for tilslutningen. Jeg fik ikke helt fat i, om fru Margrete Auken ville tilslutte sig, men principielt vistnok, og det vil jeg så også glæde mig over.

Så vil jeg gøre opmærksom på, at lige præcis nogle af de gamle diskussioner gik, som fru Margrete Auken sagde, ud på, om man i det litterære udvalg skulle have noget for børnelitteraturen. Sagen er, at lige netop ved denne lejlighed kom en børnebogsforfatter ind i 3-mandsudvalget for litteraturen for at understrege ønsket fra min side om at prioritere børnelitteraturen.

Jeg skal også sige tak til Det Radikale Venstre for tilslutningen.

At hr. Kim Behnke og jeg er uenige om Kunstfonden, det er, hvad det er, men hvor de 2 mio. kr. kommer fra, som hr. Kim Behnke omtaler, ved jeg ikke. Der er tale om 1 mio. kr. ekstra til tonekunstudvalgene, og der er tale om 0,3 mio. kr. ekstra i administrationsudgifter. Så der må være nogle, der ikke kan læse tal.

Til hr. Bent Hindrup Andersen skal jeg for det første sige tak for håndslaget. Spørgsmålet om vægtningen af de midler, der er til rådighed for den ene og den anden del – det klassiske og det rytmiske udvalg – er lige præcis et spørgsmål, som naturligvis kan diskuteres af Folketingets Kulturudvalg under behandlingen.

Den vægtning, der er foretaget fra min hånd, går på historiske erfaringer plus 1 mio. kr. ekstra til det rytmiske. Men det er klart, at jeg synes, det oven i købet ville være meget snusfornuftigt, hvis Folketingets Kulturudvalg diskuterer, om strengen ligger det rigtige sted, og hvis der er brug for tal eller oplysninger, svarer jeg gerne på spørgsmål. Det eneste, der ikke kan ændres ved, er det totale beløb, fordi regeringen har en aftale med Det Konservative Folkeparti, og vi holder aftaler om finansloven.

Så jeg siger tak og håber, at lovforslaget må få en let gang gennem Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 86: Forslag til lov om ændring af lov om biblioteksafgift. (Nedsættelse af bagatelgrænse).

Af Ester Larsen (V) og Torben Rechendorff (KF) m.fl.

(Fremsat 28/11 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Kulturministeren (Jytte Hilden):**

Om det foreliggende hovsaforslag synes jeg, at det kommer en postgang for tidligt.

Loven om biblioteksafgiften blev vedtaget i 1991 med meget bred tilslutning, nemlig fra De Konservative, Venstre, SF, CD, De Radikale, Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet. Loven trådte i kraft den 1. januar 1992.

Jeg går ud fra, som det er vanen her i Folketinget, at partierne bag loven er enige i, at en overgangsordning ikke kan ændres, medmindre alle partier bag lovforslaget er totalt enige.

Loven indebar en meget omfattende omlægning af biblioteksafgiftssystemet: Nye grupper af berettigede skulle have del i afgiften, afgiften skulle ikke længere fordeles alene efter bindtal for bibliotekerne, men også efter sidetal, og grundlaget skulle være optællinger ved hjælp af edb. Det blev Folketingets mange partier næsten alle enige om efter besværlige forhandlinger under den daværende regering, som vel at mærke var borgerlig.

Det var klart, at en umiddelbar gennemførelse af disse store ændringer kunne have fået voldsomme økonomiske konsekvenser for den enkelte berettigede. Derfor blev det vedtaget, at omlægningen skulle introduceres over 5 år. Jeg gentager: 5 år. Denne periode udløber altså den 1. januar 1997. Indtil da befinder vi os reelt i en overgangsfase.

Indrømmet: Det er en ganske lang tid, men sådan kan den kulturpolitiske virkelighed også se ud, og sådan ville et stort, stort flertal af kulturpolitikere fra næsten alle partier det for næsten 5 år siden. Og det bør partierne vel også stå bag i dag.

Meget passende foreskriver loven selv i § 11, stk. 2, at:

»Forslag til revision af loven fremsættes for Folketinget i folketingsåret 1996-97«.

Altså i næste samling.

Meningen med revisionsbestemmelsen er naturligvis, at Tinget skal have lejlighed til at se på loven som helhed og ændre en indviklet vægtning af loven som helhed. Det synes jeg er ganske velbegrundet, og jeg ville være ked af som kulturminister at rive et enkelt element ud.

Lad mig understrege, at jeg meget gerne deltager i drøftelse af, hvor bundgrænsen skal ligge i fremtiden. Skal vi blot have en bagatelgrænse? Det er også ud fra et kulturpolitisk synspunkt for en kunststøttelov et godt spørgsmål.

Til spørgsmålet om V's og K's forslag om at sætte denne bagatelgrænse for biblioteksafgiften ned fra de nuværende 1.301 kr. til 100 kr. får konsekvenser for finansloven, kan der svares: Bevillingen var i 1995 på 134,9 mio. kr. plus 1 mio. kr. til eventuelle reguleringer. Bevillingen for 1996 er 137,4 mio. kr. plus ekstra 1 mio. kr. Det beløb står fast, da regeringen og De Konservative har en finanslovaftale, og som jeg har sagt tidligere, en aftale er en aftale for ansvarlige partier.

Umiddelbart ville en vedtagelse af lovforslag nr. L 86 derfor betyde, at knap 2,6 mio. kr. skulle tages fra de ca. 6.975 berettigede, som i dag modtager afgift, for at dække betalingen til ca. 4.555 personer, som i dag falder under bundgrænsen. En sær konsekvens!

Regeringen kan altså ikke støtte det foreliggende lovforslag.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det kan ikke komme bag på nogen, at den årligt tilbagevendende diskussion om biblioteksafgiften kan afstedkomme et forslag som det, De Konservative og Venstre her har præsenteret os for.

Som regel kommer denne debat især i dagbladet Politiken, når det hver forsommer bliver bestormet med læserbreve, når afregningen fra biblioteksafgiften dumper ind gennem forfatterens brevsprækker. Derefter kører debatten en rum tid, og det er sådan set med de samme argumenter som året før, som så igen er en gentagelse af det forrige års argumenter osv., i hvert fald igennem en 4-års-periode i denne omgang.

I Socialdemokratiet undrer vi os ikke så meget over det her beskrevne, men meget over, at Venstre og De Konservative nu vil ændre reglen om bagatelgrænsen i lov om biblioteksafgift helt isoleret fra resten af lovkomplekset. Vi kan derfor ikke støtte V's og K's fælles forslag om at nedsætte bundgrænsen for biblioteksafgiften til 100 kr., som der står i forslaget.

Men jeg vil da godt sige, at hvis det er et oplæg til yderligere forhandlinger om denne meget lille del af hele biblioteksafgiften, vil vi som altid være positivt indstillet over for en samtale, måske endda en forhandling. Men lad det være sagt helt klart og tydeligt, at betragtet som et isoleret fænomen vil vi ikke vide af det. Det må vente, indtil den nuværende reform af biblioteksafgiften er slået helt igennem, og det sker jo, således som også ministeren netop har beskrevet det, efter det overgangssystem, som vi aftalte i 1991.

Og dér må jeg da sige, at jeg egentlig slet ikke har fået trukket øjenbrynene helt ned, efter at jeg stiftede bekendtskab med V's og K's forslag, for det var jo de to partiers eget forslag, der blev vedtaget i 1991 under den daværende konservative kulturminister, Grethe Rostbøll. Vi var dengang i hvert fald i hovedprincipperne enige om omlægningen af biblioteksafgiften, og vi holder fast ved, at den 5-årige omlægning skal føres ud i livet.

Det normale ved en aftale som et flerårigt politisk forlig er – jeg havde nær sagt selvfølgelig – at en aftale kan ændres, når alle aftaleparter er enige. Socialdemokratiet er ikke blevet spurgt, selv om vi leverede stemmer til den daværende regerings forslag.

Men som sagt vil vi ikke afvise en nyforhandling, idet vi selsvagt ikke forestiller os, at det kan foregribe den noget større, jeg tror endda jeg tør sige den meget større, revision, der forestår allerede i næste folketingsssamling. Vi håber egentlig, at vi kan betragte dette VK-forslag som et signal om, hvad revisionen til sin tid også kan komme til at indeholde.

Men jeg gentager: En ændring på et enkelt punkt ude af sin sammenhæng nu er dels et aftalebrud og især usagligt.

Og så skal jeg i øvrigt meddele, at den radikale ordfører har bedt mig sige, at hun ikke længe kan være til stede i salen, og jeg skal derfor sige, at De Radikale tilslutter sig denne afvisning af VK-forslaget.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at i den konservative folketingsgruppe er vi opmærksomme på forhistorien, og vi agter ikke at løbe fra aftaler. Det har vi faktisk ikke for vane i vores parti. Men vi har alligevel været inspireret til at være medforslagsstiller til dette lovforslag.

Vi er naturligvis bekendt med, at grundlaget for administrationen af biblioteksafgiften er den lov, der trådte i kraft den 1. januar 1992, ligesom vi er bekendt med, at en af nydannelserne ved den omtalte lov var niveauet for bundgrænsen, og at loven skal revideres i næste samling.

Men vi finder alligevel, at der allerede nu er behov for at genvurdere denne bundgrænse, og det gør vi, fordi det har vist sig, at langt flere forfattere med flere, end det var forventet, da grænsen blev fastsat til 1.200 kr., ikke er berettiget til biblioteksafgift.

Og så skal jeg til slut sige til kulturministeren, at vi naturligvis også er enige i at holde finans-

lovaftalen. Der står heller ikke noget om ikrafttrædelsesdatoen, og det er naturligvis en forudsætning for Det Konservative Folkeparti, at alt det her er forhandlet på plads.

Margrete Auken (SF):

Da jeg hørte den socialdemokratiske ordfører, var jeg lige ved at tro, at man ville gøre det til et kabinetsspørgsmål, sådan var han på nippet til at lyde: Nu væltede systemet, hvis man vedtog det her forslag. Det vil jeg være ked af, for jeg synes ikke, det er så betydningsfuldt, at vi ligefrem skal vælte regeringen på det. Så den tilslutning, jeg herefter har planlagt at komme med, og som jeg har SF's folketingsgruppes og vores eget kulturudvalgs støtte til at komme med, giver mig en anelse kvababbelser.

Så vidt jeg er orienteret, var begrundelsen for, at man lavede denne bagatelgrænse – bagatel og bagatel, jeg mener, skattevæsenets bagatelgrænse ligger på 25 kr., så derfor er det lidt svært at kalde 1.200 kr. for en bagatel – at man sagde, at der var så mange administrationsudgifter forbundet med det, at det ikke var værd at udbetale de 1.200 kr. Og så har det så vist sig, at administrationsudgifterne er aldeles de samme whatsoever – uanset hvad – vi må ikke snakke udenlandsk på talerstolen.

Jeg synes faktisk, at det er et meget rimeligt forslag, og jeg synes, det er rimeligt at få det i orden forholdsvis hurtigt. Det er klart, at hvis regeringen nu går op og siger, at den vil gå af, hvis vi gennemfører det – jeg kan høre, at vi er ved at være et flertal for det – vil jeg da godt tage det tilbage igen til SF's folketingsgruppe og høre, om sådan en bagatel skal vælte systemet. Men bortset fra det vil vi godt udtrykke vores støtte til lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Hele systemet, hvor man betaler denne biblioteksafgift – som jeg selv for mange år siden troede var en afgift, brugerne af biblioteket skulle betale, men det er jo ingenlunde tilfældet – som har til formål at afregne et beløb til forfatterne, alt efter hvor mange gange publikationer osv. bliver udlånt, er vi egentlig modstandere af. Vi er modstandere af systemet, fordi vi mener, det bør være sådan, at når man sælger varen, som kan være en grammofoonplade eller en bog, ja, nogle biblioteker udlåner både kunstværker og legetøj, og hvad ved jeg, videofilm og det hele kan man jo efterhånden låne, har de, der sælger varen, solgt den én gang for alle. Hvis den så

bliver udlånt på biblioteket, bør den pågældende kunstner glæde sig over, at der er et større publikum, der stifter bekendtskab med indholdet.

Det synspunkt står vi jo forholdsvis alene med bortset fra amerikanerne, men her i Danmark står vi forholdsvis alene med det, så når man har indført systemet med disse biblioteksafgifter, er spørgsmålet: Hvad er mest hensigtsmæssigt? Er det, at man har sat denne beløbsgrænse så højt, at der er ganske mange forfattere, som aldrig nogen sinde når at få noget udbetalt med det til følge, at pengene bliver brugt til at forhøje den samlede pulje, så der er andre, der nyder godt af disse penge?

Det synes vi ikke er hensigtsmæssigt. Skal afgiften være der, og det er der jo et flertal der mener, bør det også være sådan, at det er den forfatter, hvis bog bliver udlånt – hvis det er en bog, vi taler om – der også får de pågældende penge, og at det ikke er andre forfattere, der nyder godt af det, fordi man har denne minimumsgrænse.

Vi kan derfor støtte forslaget, selv om det stadig væk er vores opfattelse, at selve afgiften som sådan helt burde fjernes. Men så længe den er der, bør denne beløbsgrænse sættes ned. Om de 100 kr. er det rigtige sted at lande, synes jeg at vi bør bruge udvalgsarbejdet til at finde ud af, for vi kan også gøre administrationsomkostningerne ude hos Copy-Dan, som jo er dem, der tager sig af det her – som har taget sig af det tidligere, de bor i hvert fald det samme sted som Copy-Dan – så omfattende, hvis man sætter grænsen ned til 100 kr., at man ikke skal sætte den så langt ned.

Vi vil med denne tilslutning være parat til at se på, om beløbet skal ligge et lidt højere sted end ved de 100 kr., men som sagt burde biblioteksafgiften helt fjernes. Så længe den ikke er det, skal beløbsgrænsen sættes længere ned.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg skal nok lade være med at gå ind i nogen som helst form for polemik sådan en sen fredag eftermiddag også af respekt for, hvad der ellers skal nås. Men for historieskrivningen: Det er Statens Bibliotekstjeneste, der sørger for udbetalingen og for administrationen.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg kan forstå på diskussionen, at det, vi taler om, er et punkt, som indgår i en større forligsaf-

tale, der er lavet for et par år siden mellem Venstre, Det Konservative Folkeparti og det daværende oppositionsparti Socialdemokratiet, og selvfølgelig kan vi undre os over, at to af forligspartierne, Venstre og Det Konservative Folkeparti, optræder på den måde, som de gør nu. Men det er ikke vores problem.

Det kan også undre, at Det Konservative Folkeparti, som derudover har indgået en finanslovaftale om rammerne for statens økonomi, fremsætter et sådant forslag uden at skitsere, hvordan man finansierer det. Men det må være Det Konservative Folkepartis problem.

I Enhedslisten har vi, siden vi kom i Folketinget, erklæret, at selv den mindste forbedring vil vi stemme for, og da vi ikke føler os bundet af et forlig, ser vi positivt på forslaget, fordi nedsættelsen af bagatelgrænsen til 100 kr. vil være en opmuntring til yngre forfattere, ligesom forfatterskaber af mere speciel karakter også vil blive tilgodeset.

Da Enhedslisten i sin kulturpolitik vægter alsidighed og det at turde gå nye veje, ser vi positivt på denne direkte opbakning til den mindre etablerede del af forfatterne.

Hvis Socialdemokratiet med deres afvisning af forslaget skulle komme i den situation, at hele aftalen om bibliotekerne skal nyforhandles, er vi selvfølgelig indstillet på at indgå i sådanne forhandlinger og stå fast på at udbygge de forbedringer, der var i det oprindelige forlig. Og den mulighed synes vi egentlig at Socialdemokratiet og regeringspartierne og ikke mindst kulturministeren skulle overveje at benytte sig af. Det er en anledning til at se til den anden side i salen, når det drejer sig om at få indgået nogle aftaler på kulturområdet, som er til gavn for netop en alsidighed og det at turde gå nye veje.

Derfor opfatter vi trods alt dette forslag som et skridt i den rigtige retning, og vi vil stemme for forslaget. Vi ser gerne frem til, hvordan vi kan finde ud af en finansiering, for det skal selvfølgelig ikke have den konsekvens, som kulturministeren skitserede, at pengene skal tages fra de andre, som er berettiget til en biblioteksafgift.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Enhedslisten interesserede sig for den finanslovaftale, som Det Konservative Folkeparti har indgået med regeringen. Jeg går ud fra, at også Enhedslisten ved, at finanslovaftalen dækker 1996, og med finanslovaftalen har Det Konservative Folkeparti ikke afskåret sig fra at deltage

i initiativer for det kommende år, for 1997, og der står jo netop ingen ikrafttrædelsesdato i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg har vist én gang lovet, at jeg ikke skal gå meget i polemik en fredag eftermiddag, men når nu fru Karen Højte Jensen to gange antyder, at der skulle være mangler i forslaget, vil jeg bare lige nævne, at der er en ikrafttrædelsesdato: dagen efter offentliggørelsen i Lovtidende.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg begynder også at blive lidt betænkelig. Det er, som om både Venstre og De Konservative ikke har gjort deres hjemmearbejde ordentligt, men jeg håber da, at de står ved det forslag, der er fremsat her, og det vil sige også står ved, at det, når der er konstateret en opslutning bag det, træder i kraft fra den dag, det er offentliggjort, medmindre andet gælder. For ellers må man indrømme, at så har kulturministeren jo lidt ret. Hvorfor haster det egentlig så så meget med at få lavet det forslag, hvis ikke det er andet end en almindelig markering?

Vi fastholder vores støtte til lovforslaget, og så må vi finde ud af et forslag til en finansiering, så det kan gennemføres snarest muligt.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Biblioteksafgiften er samfundets betaling til forfattere og andre for borgernes bibliotekslån af deres værker. Tanken bag afgiften er rimelig nok. Når samfundet gennem gratis udlån reducerer salgsmulighederne af værkerne, er det anstændigt, at forfattere og andre kompenseres af det offentlige.

Nu kan en sådan compensation selvsagt konstrueres på utallige forskellige måder. Som det har været nævnt, blev den gældende lov vedtaget i 1991, og som flere gange bemærket indeholder den en revisionsbestemmelse.

Nu vil det være meget let, som det allerede er sket, at forsøge at afvise forslaget med henvisning til denne lovparagraf. Spørgsmålet er bare, om det vil være særlig rimeligt. Vi har nemlig allerede tilstrækkelig mange erfaringer, der viser, at den bundgrænse, der kom ind under udvalgsbehandlingen, virker helt urimelig.

Som det fremgår af bemærkningerne, forhindrer den nuværende bundgrænse for udbetaling af afgift ikke mindre end 5.600 forfattere i at få

så meget som én krone for samfundets brug af deres værker. Det svarer til 43 pct. af 13.171 berettigede. Og de mister deres penge totalt, idet der ikke er en overførsel til næste år, men en overførsel til dem, der er over bundgrænsen.

Bundgrænsen udgjorde i 1995 1.301 kr. Det er en meget, meget høj bagatelgrænse. Der er ingen parallel til den grænse andre steder, i hvert fald ikke når det drejer sig om betaling til det offentlige.

Venstre vil ikke fralægge sig sit ansvar for vedtagelsen af denne bundgrænse, der kom ind under lovens udvalgsbehandling, men når virkningen bliver en ganske anden end det, der var tænkt, kan det da være rigtigt at rette op på uretfærdigheden, også selv om det sker før tiden.

De beregninger, Kulturministeriet forelagde under sagsbehandlingen, viste sig at være ganske uden hold i virkeligheden.

Havde det daværende Folketing vidst, at den konstruktion, de vedtog, ville udelukke knap halvdelen af forfatterne fra at få del i bibliotekspengene, så er det min overbevisning, at så ville loven aldrig være blevet vedtaget i den form.

En ændring af bundgrænsen udløser ikke yderligere bureaukrati, idet afgiften uafhængigt af bundgrænsens størrelse skal beregnes for alle potentielle modtagere. En nedsættelse af bundgrænsen vil virke som anerkendelse og opmuntring for de mindre populære, de mindre udlånte forfattere, men det er ikke nødvendigvis de ringeste. En nedsættelse af bundgrænsen bør efter mit bedste skøn ikke afvente en lovrevision, men den bør opfattes som en justering af et fejlskøn, som en imødekommelse af et berettiget ønske.

Når 100-kroners-grænsen er valgt, så er det en konsekvens af Biblioteksafgiftsnævnets forslag til en sådan ny grænse. Der er ikke tale om en merbevilling. Der er tale om, at de penge, der udløses via afgifter, tilfalder dem, der har indtjent dem.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne spørge fru Ester Larsen: Hvad mener fru Ester Larsen om ikrafttrædelsestidspunktet? Og hvad mener fru Ester Larsen om finansieringen af forslaget? Hvordan skal pengene hentes?

Vi vil gerne give vores tilslutning og stå fast på vores tilslutning til forslaget, men det skal selvfølgelig ikke resultere i det skræmmebillede, kulturministeren skitserede, med, at man tager

pengene fra andre forfattere, der er berettiget til at få afgifter.

Formanden:

Kulturministeren og derefter fru Ester Larsen. Nå, kulturministeren renoncerer i første omgang. Ja, efter de signaler, jeg har fået, ser det ud, som om det er fru Ester Larsen.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Ifølge gældende regler udregnes biblioteksafgiften efter de principper, der er listet op i loven, og forslaget indeholder, at så skal de også udbetales til dem, der har optjent dem. Derfor er der ingen ekstraomkostning ved denne bestemmelse.

I krafttrædelsen er selvfølgelig den, som står i lovforslaget.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg vil godt her ved afslutningen af debatten sige, at det er min agt, som det står i loven, at fremsætte et revisionsforslag og lægge det frem til bred diskussion i Folketinget i næste folketingsår, 1996-97.

Så vil jeg også godt understrege – fordi der tilsyneladende er sat spørgsmålstegn ved det – at de embedsmænd, Kulturministeriet bruger, er dygtige, kan deres kram, regner rigtigt ud fra de betingelser, der er stillet op for beregningerne.

Jeg synes ikke, det er rimeligt ved en folketingsdebat af denne art at sige, at embedsmænd under den daværende borgerlige regering, under min forgænger, Græthe Rostbøll, ikke var i stand til at give ordentlige svar til Folketinget, og jeg har heller ikke hørt det før, så jeg har fuld tiltro til de embedsmænd.

Den sidste ting, jeg vil sige, er, at det beløb, der i dag ligger under bundgrænsen, men over bagatelgrænsen på 100 kr., drejer sig om – ud fra de beregninger, jeg har – 2.632.445 kr., det er 2,6 mio. kr. eller lidt mere. Det er en andel af bevillingen, der udgør 1,982 pct.

Jeg kan ikke med den indgåede finanslovsaf-tale forstå lovforslaget på anden måde, end at penge skal tages fra nogle for at gives til nogle andre. Der er et fast beløb afsat på finansloven, og det ved i hvert fald vi, der i mange år har haft vores gang i Folketinget.

Ester Larsen (V):

Der lå i mit indlæg ikke nogen kritik af embedsmænd i Kulturministeriet, men en konstatering af, at de beregninger, der blev forelagt, ikke kom

til at holde stik. Det blev et væsentlig højere antal forfattere, der ikke fik del i afgiften. Der er en stor afvigelse mellem virkeligheden og beregningerne. Det er det, jeg har udtalt mig om. Og forslaget indebærer, at man skal have den andel, som man er berettiget til. De 2,6 mio. kr., som bortfalder, fordi de ligger under bagatelgrænsen, bliver jo overført til nogle andre, som så tjener på andres afgifter.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg glæder mig over, at der her ved slutningen af debatten om et hovsaforslag synes at brede sig en enighed om, hvad det rent faktisk drejer sig om, og det er jo lige præcis det, vi har haft en overgangsperiode til: at få de erfaringer, ganske som det var forudsat, da loven blev vedtaget. Problemet er, at der er partier, der er i en kattepine med dette forslag, men den skal jeg ikke bringe dem ud af.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Boligudvalget (18/1 96):

Udtræder: Jens Hald Madsen (V)
Nyt medl.: Søren Sørensen (V)

Udenrigsudvalget (18/1 96):

Udtræder: Jens Hald Madsen (V)
Nyt medl.: Søren Sørensen (V)

Udvalget vedrørende Dansk Sikkerhedspolitik (18/1 96):

Udtræder: Jens Hald Madsen (V)

Nyt medl.: Søren Sørensen (V)

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 23. januar 1996 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 14.38
